

κανθῶδες μικροῦ ὕψους, πιθανῶς τῆς οἰκογ. τῶν Κυναροειδῶν (Cynareae), ζιζάνιον τῶν ἀγρῶν Εὐβ. (Ἀκρ. Στρόπον. Ψαχν.) Λειψ. Ρόδ.: *Nā pāte nā skalíssete ékeíno tó s'táro*, γέμισε 'πὸ γκουρλομάτες Ψαχν. Μὴν πᾶς ξ'πόλ'τους, θὰ πατήης κανὶ γκουρλουμάτα Στρόπον. *Τί τοῦ ἐδίσαις τοῦ ζῶ 'κεῖ; οὐλον γκουρλουμάτις ἔχ', τί θὰ φάη;* Ἀκρ. Συνών. ἀγκάθι, ἀσπεράγκαθο. **στ)** Τὸ φυτὸν Κιχώριον τὸ ἐντετυμημένον (Cichorium divaricatum) τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae), τὸ κοινῶς λεγόμενον *πικραλίδα* Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κουρ. Στρόπον.): *"Ἀμα ἡ πικραλίδα παλιουρῶς", τὴ λέμε γκουρλουμάτα (ἄμα παλιουρῶς = ὕταν ἐκβλαστήσῃ ἀκκνῶδεις ἐκφύσεις) Στρόπον.*

γρυλλοματιάζω Πάξ. γρυλ-λ^d ομ-ματιάζω Ρόδ. γκουρλοματιάζω Ἡπ. Παξ. γουρλοματιάζω Ἀττικ. Θήρ. Πελοπν. (Κερπιν.) Στερελλ. (Τοπόλ.) γουρλοματιάζω Θήρ. γουρλοματιάζω Εὐβ. (Βρύσ.) γκουρλοματιάζω Ἡπ. (Ραδοβύζ.) γκουρλουματιάζω Θράκ. ἀγουρλουματιάζω Λέσβ. ἀγκουρλουματιάζω Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γρυλλομάτης.

1) Μὲ ἐνεργ. καὶ παθητ. σημασίαν, μετβ. καὶ ἀμτβ., ἀνοίγω ὑπερμέτρως τοὺς ὀφθαλμούς μου (λόγω ζωντῆς ἐπιθυμίας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας) Ἀττικ. Εὐβ. (Βρύσ.) Θήρ. Θράκ. Παξ. Πελοπν. (Κερπιν.) Ρόδ. Στερελλ. (Τοπόλ.): *Γουρλομάτιασα ἀπ' τὴν πείνα Τοπόλ. Τί τὰ γουρλομάτιασες τὰ σῦκα;* Κερπιν. *Δὲν εἶδες πῶς γουρλομάτιασε ἀπ' τὴν ἀχάμνια;* (= ἰσχνότης) Βρύσ. *Πῆγε καὶ τὸν βρῆκε γουρλοματιασμένο Ἀττικ. Ἀσ'κόνεται καὶ βήεται 'ς τὸ φαῖ ἄνιφτος, γρυλλοματιασμένος Παξ. Τ'λίγιτι οὐ ὄφινος 'ς τοῦ λιμό τ' βασιλόπ'λου, ὥστι νὰ τοῦ πνίξ' κὶ γκουρλουμάτιασι τοῦ βασιλόπ'λου (ἐκ παραμυθ.) Θράκ. Συνών. γρυλλώνω. Α 1. 2)* Προσβλέπω τινὰ μετ' ὀργῆς, βλοσυρῶς ἢ ἀπειλητικῶς, ἀγριοκοιτάζω Ἡπ. Λέσβ.: *Τί σ' φταίει καὶ τὸ γρυλλοματιάζεις ἔτσ' τὸ παιδί;* Ἡπ. *Ἀγουρλουμάτιασι καλὰ - καλὰ τοῦ γαβροῦ Λέσβ. Συνών. βλ. εἰς λ. ἀγριοκοιτάζω. 3)* Κοιτάζω μὲ ἀδιακρίσιαν Ἡπ. (Ραδοβύζ.) **4)** Βασκαίνω Θήρ.

γρυλλοματιάρης ἐπιθ. ἀμάρτ. Οὐδ. γουρλοματιάτικο Πελοπν. (Κερπιν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γρυλλομάτης.

Γρυλλομάτης Α1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών.

γρυλλομάτιασμα τό, ἀμάρτ. γκουρλουμάτιασμα Ἡπ. Παξ.

Ἐκ τοῦ ρ. γρυλλοματιάζω.

Τὸ ὑπερβολικὸν ἀνοιγμα τῶν ὀφθαλμῶν, τὸ ἄγριον κοιτάγμα, τὸ ἄγριον βλέμμα.

γρυλλοματούσιος ἐπιθ. ἀμάρτ. γκουρλουματούσιος - κους Θράκ.

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. γρυλλοματούσης καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιος.

Ὡς οὖς, εἶδος κεντήματος ὕφαντοῦ ἐπὶ τῆς ποδιᾶς τῶν γυναικῶν.

γρύλλος ὁ, πολλαχ. γρύλλος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γρύλλους βόρ. ἰδιώμ. γρύλ-δο Ἀπουλ. (Στερνατ.) Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) γρύλ-δο Ἀπουλ. (Καστριν.) γρύλλης Κύθν. — Μ. Στεφανίδ., Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923), 225 γούρλος Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) Θηλ. γρύλλα Ἰων. (Κρήν.) Κύθν. Μεγίστ.

— Μ. Στεφανίδ., Ὁρολογ. δημῶδ., 21 γρύλ-λα Κύπρ. γρούλ-λα Καρ. (Ἀλικαρνασσ.) Κῶς γκύρλα Ἡπ.

Τὸ ἀρχ. οὖς. γρυλλός, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τὸ Ἑλληνιστ. καὶ Βυζαντ. γρυλλός = χοῖρος, ἡχομιμητικῶς ἐκ τῆς φωνῆς γρυ. Σχετικῶς μὲ τὴν σημασιολογικὴν ἐξέλιξιν τοῦ νεοελλην. γρύλλος πβ. τὸ ἰταλ. grillo, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ Λατιν. gryllus (διὰ τὰς σημασίας τοῦ ὅπ. βλ. G. Goetz, Glossar. Latin. εἰς τὴν λ.) Δι' ἄλλην, ἐκτὸς τῆς παραγομένης φωνῆς, ὁμοιότητα τοῦ ἐντόμου (τὸ ὅποιον χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἐξωφθαλμίων) πρὸς τὸν χοῖρον πβ. Μ. Στεφανίδ., Ὁρολογ. δημῶδ., 21.

1) Χοῖρος Κῶς — Λεξ. Μπριγκ. Περίδ.: *Ἐγέν-νησεν ἡ γρούλ-λα μας κὶ ἤκαμεν βένδε γρουλ-λάτσια* Κῶς. *Ἦν τὸ πολ-λύ φαῖ ἐπαδύνεσε σὰν δὴ γρούλ-λα αὐτόθ.* **2)** Γένος ὀρθοπτέρων ἐντόμων τῆς οἰκογ. τῶν Γρυλλιδῶν (Gryllidae), ἐκ τῶν ὁποίων τὰ πλέον γνωστὰ εἶδη εἶναι: **α)** Γρύλλος ὁ οἰκοδίατος (Gryllus domesticus), **β)** Γρύλλος ὁ ἀγροδίατος (Gryllus campestris) πολλαχ.: *Ἰδῶ 'ς τὰ χουράφια ποῦ 'χ'νι νιρά, εἶνι πολλοὶ γρύλλ' κὶ λαλᾶν τ' νύχτα* Θεσσ. (Καρυά). *Πάνον 'ς τὰ δέντρα ἐτρίλλιζαν οἱ γρύλλοι* Κ. Θεοτόκ., Καρυάβ., 44. || Φρ. *Ἐχει γρύλλους αὐτός ὁ ἄνθρωπος* (= ἔχει ἰδιοτροπίες) Κεφαλλ. || Ποιήμ.

Οἱ γρύλλοι ἐτραγουδοῦσανε μακριά,
κ' ἔσπασε μέσ' 'ς τὰ φυλλώματα ἡ σελήνη

Γ. Τσουκαλ., εἰς Ἀνθολογ. Η. Ἀποστολίδ., 468.

Ὡς καὶ τὰ κυπροκούδονα κ' οἱ γκιόνηδες κ' οἱ γρύλλοι
ἐμέθυσαν ἀπ' τὴ χαρὰ τ' ἀποψινοῦ τ' Ἀπρίλη

Σ. Γρανίτσ., εἰς Ἀνθολογ. Η. Ἀποστολίδ., 58. Ἡ σημ. καὶ εἰς Σομ. Συνών. βορτσόνι, τριζόνι, τσιρίπι-λός. **β)** Εἶδος ἀπτέρου ἀκρίδος Ἀπουλ. (Καστριν. Στερνατ.) Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.): *Οἱ γρύλ-δοι μοῦ φάγαν δὲ σιτάρι* Μπόβ. Συνών. ἀγριμούτσια, ἀκρίδα, ἀττέλαγος, κερκαλέτσι. **γ)** Μεταφ. ὡς ἐπιθ., ὁ ἔχων χοντρές θηλές μαστῶν Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ.): *Αἶγα γρύλ-δο εἶναι ἡ αἶγα μὲ τὰ βυζ-ζία χρονδὰ* (γίδα γρύλλος εἶναι ἡ γίδα μὲ χοντρές θηλές μαστῶν). **3)** Ὁ καθ' ὑπερβολὴν ἀνοικτὸς ὀφθαλμὸς Κρήτ. (Σφακ.) Κύθηρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Εἶδα μοῦ δείχνεις τσί γρύλλους σου;* Σφακ. Αὐτὸς ἔχει κάτι γρύλλους, ποῦ δὲ σοῦ κάνει καλὸ νὰ τοὺς γλέπης Κύθηρ. **β)** Τὸ ὑπερβολικὸν ἀνοιγμα τῶν ὀφθαλμῶν Ἡπ. **γ)** Μεταφ., ἐλαιώδης σταγὼν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ὕδατος, πιθαν. κατὰ παρομοίωσιν πρὸς καθ' ὑπερβολὴν ἀνοικτὸν ὀφθαλμόν Μ. Στεφανίδ., Ὁρολογ. δημῶδ., ἐνθ' ἄν. **4)** Συνήθως κατὰ θηλ., τὸ φυτὸν Χρυσάνθεμον τὸ σιτόφυλλον (Crysanthemum segetum) τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae), τὸ ὅποιον φροντίζουν νὰ προσθέτουν αἱ γυναῖκες εἰς τὸν ἀνθινὸν στέφανον τῆς Πρωτομαγιάς Ἰων. (Κρήν.) Κάμπ. Κύθν. — Μ. Στεφανίδ., Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923), 225: *Οἱ γυναῖκες μαζί μὲ τὰ ἄλλα χορτάρια βάνουνε 'ς τὸ «μάη» καὶ γρύλλα γιὰ νὰ γρυλλώνουν* (δηλ. νὰ μὴ νυστάζουν, νὰ εἶναι ἐργατικαὶ κατὰ τὸν Μάιον) Κρήν. *Ὅπως φορεῖ τὴ γρύλλα, τὸν ἀγαπᾶνε οἱ γυναῖκες* Κύθν. Συνών. γρυλλομάτης **Β3 γ, μαντελῖνα. 5)** Ὡς ἐπιθ., γρυλλομάτης **1**, τὸ ὅπ. βλ., Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) Κάμπ.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Γρύλλος Ἀθῆν. Εὐβ. (Χαλκ.) Κρήτ. Μακεδ. (Θεσσαλον.) Στερελλ. (Ἀφίδν.) κ.ά. καὶ ὡς παρων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γούρλος Πελοπν. (Λαγκαδ.)

γρυλλοτηρῶ ἀμάρτ. γουρλοτηρῶ Πελοπν. (Μανιάκ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γρυλλός καὶ τοῦ ρ. τηρῶ.

Ἀλληθωρίζω: Μὴν τὴν τρανήξῃς ἴσα πάντων καὶ βγῇ ἄμορα, γιὰτὶ θὰ γουρλοτηράῃ τὸ παιδί, θὰ γκαβοτηράῃ (ἄμορα = ἐν κακῇ καταστάσει).

γρυλλούδα ἡ, Κρήτ. ἀγρυλλούδα Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ρ ὕ λ λ ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο ὕ δ α.

Τὸ φυτὸν Κάρδος ὁ κατανεύων (Cardus nutans) τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae).

γρυλλούνα ἡ, Κύθηρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ρ ὕ λ λ ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο ὕ ν α.

Γ ρ υ λ λ ο ὕ δ α, τὸ ὅπ. βλ.

γρύλλωμα τό, Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) γρύλλωμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γρύλ-λωμαν Κύπρ. — Λεξ. Βάιγ. Δημητρ. γκρούσμα Μακεδ. (Ἐράτυρ.) γρούλ-λωμα Σύμ. γούρλωμα Μῆλ. Πελοπ. (Γαργαλ. Κορινθ.) — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Πρω. Δημητρ. γούρλουμα Ἡπ. (Πλατανοῦς.) Μακεδ. (Βόιον) γκύρλωμα Ἡπ. (Κόνιτς.) γκούρλουμα Θεσσ. (Καλαμπάκ. Λάρ.) Θράκ. (Αἶν. Σουφλ.) Μακεδ. (Γρεβεν.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ υ λ λ ὶ ν ω. Ὁ τύπ. γ ρ ὕ λ λ ω μ α καὶ εἰς Σομ.

1) Τὸ ὑπερβολικὸν ἄνοιγμα τῶν ὀφθαλμῶν Θράκ. (Αἶν. Σουφλ.) Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) Κύπρ. Μῆλ. Πελοπ. (Γαργαλ. Κορινθ.) Σύμ. — Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Βυζ. Πρω. Δημητρ.: *Ῥόα* εἶδε τὸ γούρλωμα τοῦ ματιῶνε τον, ἔγινε ἄρατη (=ἔφυγε ταχέως) Γαργαλ. Μόνο τὸ γρύλλωμα τῶν ἀμμαθῶν δὸν νὰ δῆς, καταλαβαίνει εἶδα κακὸς ἀπὸ τοῦ ναι Κίσ. 2) Ὁ στραγγαλισμός, ἡ διὰ τῶν χειρῶν ἀπόπνιξις ἢ ὁ πνιγμός ἐξ ἄλλης αἰτίας Ἡπ. (Κόνιτς.) Θεσσ. (Καλαμπάκ. Λάρ.) Μακεδ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Ἰσὺ θέλ'ς γκούρλουμα Καλαμπάκ. Θέλει γρύλ-λωμα τὸ κακοθάνατο μ' εὐτὰ βὸ διάη γ' ἤλεε* Ἀπύρανθ. *Ὁλο godnā καὶ θὰ πάη μὲ γρύλλωμα αὐτόθ. Γρύλλωμα!* (ἀρὰ λεγομένη δι' ἄνθρωπον ἢ ζῶον ποὺ φωνάζει ἢ βήχει, ἐννοεῖται νὰ τοὺς εὖρη πνιγμός, θάνατος ἐκ πνιγμοῦ) αὐτόθ. *Γρύλλωμα νὰ βγάλῃς!* (ἀρὰ) αὐτόθ.

γρυλλωμός ὁ, Ἄνδρ. Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) γρυλλωμός Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γουρλωμός Μῆλ.

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ υ λ λ ὶ ν ω.

1) Γ ρ ὕ λ λ ω μ α 1, τὸ ὅπ. βλ., Ἄνδρ. Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) Μῆλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Ὡ, ὁ γρυλλωμός τῶν ἐμμαθῶν δὸν!* Ἀπύρανθ. *Σ τὸ γρυλλωμὸ πὸ γρυλλῶσα δὸ ζῶ', φύα dre-xāta κ' ἤρθασι νὰ μοῦ τὸ ποῦσι αὐτόθ. Εἶδα ναι ὁ γρυλλωμός σου κακορρίζε, ὅδε μανίζεις, νὰ θώρεες τὴ μούρη σου, νὰ φοβᾶσαι ἤθελες* Κίσ. 2) Γ ρ ὕ λ λ ω μ α 2, τὸ ὅπ. βλ., Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Εἶδα γρυλλωμός κ' εὐτός! Λέ βορεῖ καθόλου νὰ μιλῇ!*

γρυλλώνης ὁ, Πελοπ. (Σουδεν.) γκρυλλώνης Ἡπ. (Δρόβιαν.) γκυρλώνης Ἡπ. (Δέλβιν. Δρόβιαν. Ἰωάνν.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ υ λ λ ὶ ν ω.

1) Γ ρ υ λ λ ὶ ν ω μ α τ ῆ ς 1, τὸ ὅπ. βλ., Ἡπ. (Δρόβιαν.) Πελοπ. (Σουδεν.) 2) Φανταστικὸν φόβητρον τῶν παιδίων, ἔχον προεξέχοντας τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς ἐκφοβισμόν Ἡπ. (Δέλβιν. Δρόβιαν. Ἰωάνν.): *Ερχεται ὁ γκυρλώνης!* Δέλβιν. *Θὰ σὲ πάρῃ ὁ γκρυλώνης* Δρόβιαν. *Συνών. μ π α μ π ο ὕ λ α ς.*

γρυλλώνω Ἄνδρ. Κέρκ. Κρήτ. (Ἄγιος Γεώργ. Ἀμάρ. Ἡράκλ. Μαλάκ. Μεραμβ. Μουστάκ. Νεάπ. Πεδιάδ. Ραμν. Ρέθυμν.) Κυθηρ. Πελοπ. (Μεσσην.) Χίος (Ἐγρηγόρ.) Τῆν. κ.ά. — Κρήτ. Ἔστ. 4,27 γρυλλώνω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γρυλλών-νω Ἰκαρ. Κάμπ. Κύπρ. (Πεδουλ. κ.ά.) Μεγίστ. Σύμ. Τῆλ. γρυλλώνου Πελοπ. (Κίτ. Μάν.) Τῆν. (Πάνορμ.) γρυλ-λῶν-νω Κάμπ. Ρόδ. γρ'λώνω Πάρ. (Λεῦκ.) γλυ-ρώνω Κρήτ. (Κίσ. Σέλιν. κ.ά.) γλυρών-νω Πάτρ. γλυρώνου Μακεδ. ἀγρυλλώνου Κυδων. Λέσβ. γκρυλώνω Ἡπ. (Δρόβιαν.) — Δ. Σολωμ. 337 — Λεξ. Δημητρ. γκρυλώνου Ἡπ. (Πάπιγκ.) Λέσβ. Στερελλ. (Γραν.) ἀγκρυλώνου Στερελλ. (Περίστ. — Μ. Στεφανίδ., Ὁρολογ. δημῶδ., 21 γκρ'λώνου Μακεδ. (Καστορ.) γκρυρώνου Μακεδ. γκρυώνου Μακεδ. (Ἐράτυρ.) γκλυρώνου Μακεδ. ἀγρυλώνου Λέσβ. γρουλώνω Πελοπ. (Ἄρν. Ζελίν. Καλάμ.) Χίος γρουλώνου Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Σάμ. γρουλλών-νω Κῶς Μεγίστ. Σύμ. Τῆλ. γουρλώνου πολλαχ. γουρλών-νω Μεγίστ. γουρλώνου Εὔβ. (Βρύς.) Ἡπ. (Κουκούλ. Πλατανοῦς.) Κυδων. Λέσβ. Μακεδ. (Δαμασκην.) Πελοπ. (Κίτ. Μάν.) Στερελλ. (Ἀχρυ.) γουρλών-νου Εὔβ. (Ἀνδρων. Κουρ. Ὁξύλιθ.) γκουρλώνω πολλαχ. γκουρλώνου πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. σγκουρλώνου Θεσσ. (Κακοπλεύρ.) γκυρ-λώνω Ἰων. (Βουρλ.) γκυρλώνου Ἡπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ. Κωστάν.) Στερελλ. (Κλόν. Τριχων. Φθιώτ.) γκ'ρλώνου Ἡπ. (Κόνιτς.) γκλυρώνου Μακεδ. (Βλάστ. Δαμασκην. Κοζ. Πεντάπολ.) γουργώνω Καππ. (Φάρασ.) Ἀόρ. ἐγρυά-λωσα Χίος (Πισπιλ.) Μετοχ. γρυαλ-λωμένος Χίος (Πισπιλ.)

Τὸ Βυζαντ. ρ. γ ρ υ λ λ ὶ ν ω, βλ. Συναξ. γαδάρ. στ. 299 (ἐκδ. Wagner σ.120) «ἄνοιξε τὰ ὀμμάτιά σου, γρύλλωσ' τα ὅσον ἔχεις» καὶ στ. 308 σ. 121 «ἀγρυλλώνει ὁ λύκος νὰ ἰδῇ τὸ πότε νὰ λθῇ χάρις».

Α) 1) Μὲ ἐνεργ. καὶ παθητ. σημασίαν, μεταβ. καὶ ἀμτβ., ἀνοίγω ὑπερμέτρως τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἐκ διαφόρων λόγων σύνθητ.: *Γούρλουσι τὰ μάτια νὰ δῇ καλὰ Μακεδ. (Βόιον).* Ὁ νέος παππᾶς ποὺ μᾶς ἤρθε, ὅταν μιλήρ, γουρλώνει τὰ μάτια Πελοπ. (Κοντογόν.) Μόλις μ' εἶδι ἄξαφνα, γούρλουσι τὰ μάτια τ' Εὔβ. (Ἀγία Ἄνν.) Ἀμα θυμώσῃ, γρυλλώνει τὰ μάτια του Πελοπ. (Κίτ. Μάν.) Εἶδεν κἄτιμ μάθκια γρυλ-λωμέν-να ποὺ τὸν θυμὸν του Κύπρ. (Πεδουλ.) Ἡγούρλουσι τὰ μάτια τ', σὰν ἡμαθι ποὺς τοὺν βρίζουν Τῆν. Τὸ γκούρ-λωσε τὸ μάτι ἀπὸ τὴν πείνα Πελοπ. (Σκορτσιν.) Ἀγκρυ-λώνου τὰ μάτια μ' ἀπ' τοὺν πόνου Στερελλ. (Περίστ.) Ἐ-γρύλ-λωσεν τὰ ἀμ-μάθκια του τζ' ἔκαμέν τα σὰν τὲς πουργ-νέλ-λες Κύπρ. Τὰ μάτια του εἶναι γκουρλωμένα σὰν τοῦ βάθρακα Πελοπ. (Δάρ.) *Τί τὰ γκούρλουσις τὰ μάτια σὰ νὰ νὰ σὶ κἀνα φουφάλογου; Μακεδ. (Δασοχώρ.) Γκούρλουσα τὰ μάτια κὶ σκιᾶχ' καὶ τοὺ μ' κρὸ Στερελλ. (Γραν.) Τί γκούρ-λουσις ἔτ' κὶ σκιᾶζουμι; Θεσσ. (Μοσχᾶτ.) Τί τὰ γκυρλών'ς ἔτ' τὰ μάτια; λὲς θὰ σὶ σκιαχτοῦμι; Ἡπ. (Κουκούλ.) Μ' γκούρλουσι τὰ μάτια τ', π' κατ' ῥήθ' κα ἀπὸν τοὺ φόβον μ' Ἡπ. (Ζαγόρ.) Μὴ γρυλλώνῃς τοσονά τ' ἀμάτες σου, γιὰ-τὶ φοβοῦμαι νὰ σὲ ξανοίξω Κρήτ. (Μαλάκ.) Γρυλλώνει κα-λὰ - καλὰ, ὅδε σὲ θωρῇ καὶ τότε φοβᾶσαι Κρήτ. (Ραμν.) Μικρὸ ναι τὸ κοπέλι, μὰ γρυλλώνει καὶ ξανοίγει γύρου-γύ-ρου νὰ δῇ εἶδα γίνεται αὐτόθ. Ἐγρύλλωσε τὰ μάθκια δὸν καὶ τὰ κάμε σὰ δὸν ἀνηφορᾶ (ἀνηφορᾶς=ἡ κυκλικὴ ὁπὴ εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ τοίχου τῆς ἀχυροκαλύβης, ἀπ' ὅπου ρίπτουν τὴν τροφὴν εἰς τοὺς χοίρους) Κρήτ. (Ἡράκλ.) *Εἶδα μεῦ γλυ-ρώνεις; Θαρεῖς πὼς θὰ σὲ φοβηθῶ; Κρήτ. (Κίσ.)* Ἀμα μανί-ση, γλυρώνει σὰ δὸ σκύλλο (μανίση = θυμώση) αὐτόθ. Προ-χθὲς μοῦ ἐδιάβηκε μπροστά μου καὶ μοῦ ἐγρύλλωνε τὰ μάτια Κέρκ. Τοῦ γρύλ-λῶσα κ' ἐφοβήθη Ρόδ. Μοῦ γρύλλωσε*

